

man kan løse det her problem med en direkte afregning på materialerne, sammen med de implicerede parter, som er musikerne.

Så jeg synes, vi skal vente og se tiden lidt an, og jeg er sikker på, at det beløb, som musikerne påberåber sig at skulle have, ikke er så stort som først angivet. Så jeg synes, at vi skal tage det lidt roligt og se, hvad der sker.

Så med hensyn til de små teatre: Det er jo igen et spørgsmål om prioritering. Det er igen et spørgsmål om, hvor meget man skal give til teatrene, hvor meget de skal have, hvem der skal have, og hvornår og hvordan. Se, et lille teater som Boldhusteatret, som lige pludselig med et pennestrøg blev slettet af finansloven, har faktisk klaret sig, har formået at klare sig. De har hutlet sig igennem, det er så én ting, men det er noget vås at sige, at det ikke kan lade sig gøre.

Jeg går ikke ind for, at alle bare skal klare sig selv, at man skal trække gulvtæppet væk under kunstnerne alle som én, men det her er et tydeligt eksempel på, at tingene faktisk godt kan lade sig gøre.

Første næstformand (Svend Auken):

Da hr. Søren Krarup er blevet stillet kritiske spørgsmål tidligere, vil jeg give ham lejlighed til at svare nu, ikke til at stille spørgsmål til fru Louise Frevert, men til at svare på spørgsmålene. Jeg går ud fra, at det er blevet refereret, hvad der er blevet sagt.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg ville såmænd egentlig have stillet et spørgsmål til fru Louise Frevert, men jeg vil også godt redegøre over for hr. Keld Albrechtsen for, hvad der faktisk stod i den artikel. For jeg må indrømme, jeg er temmelig himmelfalden over at opleve den totale uvidenhed om dansk kulturhistorie.

Det, jeg skrev i Politiken, var et opgør med kulturradikalismen, og det tør siges, at det er ikke det samme som dansk kultur. Det danske kulturliv blev brudt op i 1871 med Georg Brandes' indledningsforelæsninger, men det var ikke ensbetydende med, at Georg Brandes repræsenterede dansk kultur. Han var et oprør mod dansk kultur.

Og det, der var det opmuntrende ved det folketingsvalg, vi oplevede, var, at det i sin kerne er folkets opgør med den kulturradikalisme, der er et brud med dansk kultur. Så hr. Keld Al-

brechtsens viden om kulturhistorie er yderst begrænset og temmelig kompromitterende.

Første næstformand (Svend Auken):

Så tror jeg, at vi slutter med, at hr. Keld Albrechtsen får lejlighed til at svare, og så går vi over til næste ordfører.

Kl. 13.25

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen tak til hr. Søren Krarup, fordi han nu går ind i debatten, og jeg opfatter det sådan, at han bekræfter, at det, der var hans melding, var, at han betragter resultatet af folketingsvalget den 20. november 2001 som et opgør med den kulturpolitik, der blev grundlagt med Georg Brandes' moderne gennembrud i 1870'erne, og som jeg godt ved, naturligvis, at Dansk Folkeparti og hr. Søren Krarup er dybt og inderligt modstander af, og den bekæmper de.

Det var blot for at få afklaret, hvad der var linjen i Dansk Folkepartis kultursyn, og for at få afklaret, om fru Louise Frevert som ordfører for sit parti var enig i den linje, som hr. Søren Krarup havde fremlagt i Politiken.

Jeg forstår nu, at det er Dansk Folkepartis politik, og så ved vi jo det og kan forholde os til det. Det er ikke smukt at iagttage, men det er jo så sådan, det ligger.

Derfor tak for, at det blev bekræftet på den her måde.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Carina Christensen som ordfører.

Carina Christensen (KF):

For Det Konservative Folkeparti handler kulturpolitik om at skabe grobund for et frit og mangfoldigt kulturliv, og at kvaliteten er i højsædet.

Det Konservative Folkeparti vil støtte dansk kultur, men ikke styre den. Det er en vigtig samfundsopgave at værne om den danske kulturarv og de kulturbærende institutioner. Museer, teatre, landsdels- og symfoniorkestre, historiske bygningsværker og biblioteker er en kulturnations hukommelse og spejl, og de er i høj grad med til at definere vores identitet.

Kulturpolitikens horisont skal ikke begrænses til det velkendte og til det sikre kort. Det er netop en politisk opgave at åbne døren for fornyelsen. Kulturstøtten skal bane vejen for vor egen tids udøvende og skabende talenter.